

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Z PRAGUE, Neb. I nastojte a nadvívám sluchu! Naše Praha jest tak bohatou na eksajmenty jako které jiné místo, jež se nám rovnati může velikostí intelligence a bohatstvím, ale takový eksajment, jaký jsme tu zažili minulou neděli, neměli jsme již dávno. Do naší Prahy, která se jmenuje Prague, zavítal muž slovatný, věhlasný, muž krve české, muž z národa našeho, jemuž bylo již jednou popráno odevzdati hlasu svého pro presidenta, který není, muž mravů ušlechtilých, jehož povoláním bylo učiti malé, nyní ale chce učiti velké. Přijel k nám, aby pozvedl hlasu svého a ukázal nám cestu, kterou bráti se máme, ocitnuvše se v politických houštích, zarostlých bodlákem a hlozím. A když byl slovy výmluvnými vyložil nám celý svůj um politický, zasednul blahosklonně v kruhu našem, k přátelské společenské zábavě, mezi honorační naš, která sešla se jemu k vůli, aby s ním a v jeho kruhu se pobavila. I mluveno sem a mluveno tam, až konečně Mudřec náš starý, dobrák cd kosti a maso všechno, maje naloženo piv několik, nechal padnouti slovo jen tak mimochodem o zaplacení a ajta, ten, jenž učival malé a nyní chce učiti velké, již sílou tura mu jednu vlepil, podle všech pravidel Corbetta a Sullivana. I vystříkla z nosu škvára červenější než Korbelav Melnik-Burgundy a Mudřec náš, až muž velemůdry a zkušný, který mnoho ví a ještě více čel, nepochybně ale nečetl o tom tátovi, co si povolal syna na pomoc, když mu v hospodě naklepali, pokorně obrátil se k učiteli našemu se slovy: "Že mi nedáš ještě jednu?" a než se nadál, tekla škvára červená poznovu, ale ne do sklenice. Vřak ani tím nezmuďel náš Mudřec a vyždál si "do třetice", čehož se mu také dostalo štědrou mírou. I povstal "pan otec" a hlasem laskavým, ale rozhodným mluvil asi jak následuje: "Víte milý pane, my jsme zde jen sprostáči, ale takovéhle "vyrazení" my zde nepěstujeme, to ponecháváme lidem sprostším než jsme my". A proto prosím, abyste tuto udalost vytiskli v Pokroku Západu pro výstrahu a zejména k upozornění, aby když přijede kam fečnk politický, aby každý kdo s ním by mohl přijít do styku, dal si pozor na svůj nos a k vůli bezpečnosti si jej raději zabalil do bavlnky a skryl do škatulky a pakli snad přece přejde něj "dostane", aby nechtěl "ještě jednu". Aby snad nebylo mýlky podotýkám, že ten učitel, který zná tak dobře pravidla Corbetta a Sullivana, není pan Duras, který je gentleman a pro něhož všichni bez rozdílu politiky voliti budeme. S tím vás poroučím v ochranu profesora Co-Sullivana.

Váš Kulišek.

SCHUYLER, Neb., 24. října, 1898. — Mým spoluobčanům v Colfax County, Neb.: V čísle 8., ročníku 28., Pokroku Západu, je můj dopis, v kterém poukazuji na pana D. McLeoda, který by měl být zvolen. Ale sotva přišel dopis do veřejnosti, již jsem byl zapřypán výčitkami, proč pracuji proti krajanu Čechovi. Jsem tedy nucen dát veřejnosti vysvětlení. Ne snad, že bych lhal nějakým zvláštním přátelstvím k panu McLeodovi, neb snad nějakým pocitem nepřátelství k panu Dobrymu. Znáím již pana Dobryho hezkých pár roků, a nemohu o něm říci nic než dobré, ani schopnost, zastávati takový úřad, mu žádný nemůže upřít. Co mne tedy přimělo k dopisu v zájmu p. McLeoda? Mnohdy řekne, neb si pomyslí, peníze. Peníze jsou dobrá věc, ale jen tenkrát člověka těší, jsou-li počtvá abyt. Pan D. McLeod nemá tolik peněz, aby mne koupil za přizvání svého krajaná, ale jeho předloha, která byla podána v domě zástupců dne 28. ledna, aby všechny mosty ve státě, 500 neb přes 500 střevidů dlouhé, byly převzaty, opatrovány a vydržovány státem, mne mu naklonila. Předloha tato byla prvněho února odkázána výboru cest a mostů. My v Colfax County máme zrovna jeden takový most, který již poplatníky stál veliké peníze a našemu okresu by se velmi ulehčilo, kdyby jej vzal stát do své správy. To jest ten konftek, na kterého jsem sednul. Možná, že ta předloha státně jen zbrošným přímím, třeba by bylo upřímných úmyslů hájiti, ale pan McLeodovi přáti nebudeme mezi spříteli

Lincoln trochu zarachotil. Na důkaz, že se mě nejedná o nějaký ten psoures, odstupuji z politického kolbiště, a pomůže-li to panu Dobrymu k zvolení, i já budu tím potěšen. Pfi tom ale dovolte poukázati ještě k jedné věci. Od těch našich krajanů, kteří se tak horlivě zajímají o p. Dobryho, neslyším ani slova v zájmu pana Durase a přece je známo a nepopíratelno, že pan Duras je mužem velice schopným a nadaným, který by nám jistě jen ku cti v úřadě sloužil. Máme-li voliti pro pana Dobryho proto že je Čech, proč bychom neměli dáti hlasu svého šmahem a bez výminky p. Durasovi, když to jisto je, že nám to přinese větší čest, když zvolíme dobrého státního úředníka, než jednoho ze 100 poslanců. Či máme voliti Čecha-demokratu a Čecha-republikána ne?

Váš upřímný A. J. Bittner.

ELM CREEK, Neb.: Volba je přede dveřmi. V brzkou příkavpí den, kdy budou křizky rozhodovati osud čekanců pro úřady v našem státě se ucházející. My Češi ovšem jsme rozdílného politického smýšlení, jako kterýkoliv národ v této zemi žijící a bohužel musím zároveň podotknouti, že i také vůči sobě nepřístupni, kdežto u jiných národů podobná věc nepanuje a táhnou všichni za jeden konec provazu. Tak vždy snáze zvítězí a jejich čekanci úřadu dosáhnou ku prospěchu jejich národnosti. Čechoslované! Proč odvážil jsem se tyto řádky psáti, jest, abych pozvedl hlasu svého v zájmu naší národnosti! Máme tentokrát na lístku ve státu Nebraska pro úřad sekretáře Čecha, ano Čecha! S pýchou tak můžeš fci, neb Čenek Duras jest jedním z těch českých mužů, který vždy od svého přejzdu do této naš inové vlasti před více jak 30ti lety stál vždy v popředí ve snažích národních a necht' v jakémkoliv povolání životem, vždy jednal tak, že jsme k němu mohli poukazovati a poukazovali s pýchou, že jest našinec. Když každý Čech přijde k volbě dá panu Durasovi svůj hlas, jak lehko bude jeho zvolení zajištěno, jak pyšnými budeme moci být vůči jiným státům, kde více Čechů žije nežli v Nebrasce, že krajan Čech zastává tak důležitý úřad státní. Pamatujte, jak stát Wisconsin zvolil nebožtíka Karla Jonáše za místo-governéra! Jak pyšní byli naši krajané na něho bez rozdílu politického přesvědčení! A to dokázali wisconsinští! Proč, táží se, my bychom to nemohli dokázati, když budeme chtít? Nemysli milý čtenáři, že píši tyto řádky z nějakého osobního zisku, neb přátelství k panu Durasovi, aneb z politického předsudku! Nikoli, činím tak pouze k povznesení nás samých, naší české národnosti. Pamatujte na Břlou Horu, kde Čech Čecha z nenávislosti a z podpychu cizích národů vrazil! Nedopustte nikdy, by cizinec měl přednost před našincem a dejte svůj hlas Čechu, panu Durasovi z Wilber.

S pozdravem F. J. Vaněk.

COLBY, Wash. — Čtená red.: Zaslán Vám s tímto \$5.00 na doplatně. Pořád jsem myslel, že jiný snad nedluhuje než já sám, ale ono je jich asi více takových a tedy není divu, že potom ty dluhy obnáší velkou sumu. Pokračujte jen tak dále jako dosud a nic si z toho nedělejte, jestli někdy máte nějaké nepřijemnosti. To máme každý něco, jeden to a druhý jiné. Buďte však ujisti, že Vaše snahy docházejí uznání rozumných a rozvázných občanů. Snad bude čtenáře zajímat nějaká zpráva o zdejších poměrech. Pšenice prodáváme 100 liber za \$1.10, seno za \$1.10 tunu, oves 100 liber 90 centů a kukulici sto liber \$1.30. Málo je 25 centů libra, vejce 30 centů tučet, brambory \$13 tuna. Počasí máme až do nyní šlejší, přes pól října, dosud pěkné. Dost nám zapršelo a teď je zas jako v létě, neboť dobytek krmíme pořád ještě zeleným jetelem. Dobytek hovězí platí zde \$6.50 sto liber, prasata \$6.00 až \$7.00 sto liber, slepice 13 centů libra, telata pět až šest neděl stará \$8.50 až \$9.00 sto liber. Já se těším teď na lepší budoucnost, neb ta nouze co byla je již pryč, neboť když jeden koupí pozemek a není na něm nic vymýšleno, to by žádný nečekal, co to stojí práce, než se na tom dodělá živobytí. No, teď mám živobytí dobré a nějaký groš také již přichází nazpět.

V úctě, Josef Maivald.

DAVID CITY, Nebr. Dovolet

pisu paní Kateřiny Špalíkové. Co ona tam vypisuje, že to vše viděla a slyšela, mě se to jaksi nesrovnává a zdá se mi to víc jako pouhá smyšlenka, aneb pohana Čechů. Proč paní Američanka nevysvětlila paní Špalíkové přčiny, pro které by si přála být z města pryč? To bylo snadnější nežli vodit dopisovatelku po ulicích, z jednoho místa na druhé, jako v pohádce. Či byly již ty české ženy po ruce, že jí je chtěla ukázat? A pak by to žádná matka neudělala, když jí dítě stáhně, aby šla po ulicích ukazovat lid, na kterém jí tak málo záleželo. Nejdříve potkaly holky pěkně oděné, jen že měly na hlavách šátky, neb jak pravila, "bags", pytle. Proto snad chtěla z města? Co jí na tom záleželo? Pak dále zase česká žena, nebo-li jak pravila "česká čarodějnice", sbírala uhlí. Co jí na té chudé ženě záleželo? Možná, že ta žena se slzami v očích to uhlí sbírala. Rozumná žena by tak starou ženu spíše povzbudila a dala jí almužnu, aneb by si jí ani nevšimla. Pak zase žena sbírala odpadky do peje! Jinde opět Češi pili a to bylo pro tak citelnou paní příliš mnoho, tak že nad Čechama vzdychala. A tak vodila ona Američanku (nebo to byla Ajryška?) paní dopisovatelku jako v nějakém vidění. A paní dopisovatelka to tak vyslechla a přehledla mlčky, ani se neozvala a nezařadila ani těch, kteří byli odsuzováni a házeni do jednoho pytle s ostatními, ačkoliv se nedopouštěli toho, co tu paní tak mnoho uráželo. Vím a víme to všichni, že jsou lidé, kteří konají to co by neměli a zač by se měli stydět. Máme kraiany, že nosí pytle na zádech a nemusí to dělat. Jsou opět jiní lidé, kteří z bídy nezaviněné musí konati to, co by nečinili, kdyby si mohli jinak pomoci. A taková nezkušená paní si ještě udělá z takového chudáka posměch, aneb po něm, jak se říká, ohruje nos. Aneb též sem přijdou lidé, že jim nezbyde ani centu. Co pak ti mají dělat? Takový jest dojistá rád, že má ten kus šatu z Čech a když si může sebrat tu a tam, o co jiní nestojí. Co pak by dělali tak Američané, kdyby se přestěhovali někam do cizí země? To by napofád zmírali hlady, neb neumí tak dělat jako český lid. Ale na náš chudý lid se ukazují! A my bychom to měli vyslechnout a neozvat se? To by nebylo dobře. Pak přišli také v té společnosti na Čechy, jak oslavili den český na výstavě a jak ho skončili, jen prý při chmelovině. A co dali na oslavu, že měli raději dát na opravu dvorků špinavých! To mohlo též fečeno býti z pouhé závissti, neb že český den byl nejlepší ze všech, o tom byl pouze jeden hlas a nebylo o tom sporu. A snad ti státní čeští muži, kteří v tom parnu denním kráčeli, měli se pak napíti z kašny, aneb vodotrysku? To jest ten největší nesmysl! Náš český lid se napije a pije za své a veřejně. Ale Američani to schovávají a ukrývají, ale pijí všicki a dobře, až je jich dost mezi nimi, kteří si na to nedovedou vydělat a pijí na cizí, pokud to jde. Napít se může každý, ale pít a všechno propít nemusí. A že mají Češi dvorky u domů špinavé, to není všeobecně pravda. Z přčiny, o kterýchž netřeba se rozepisovati, máme mezi námi dost chudého lidu, ale že by náš chudý lid byl horším nežli jest chudý lid jakéhokoliv národa, to není žádná pravda. Jestli máme některé, jenž nejsou dost čestní, máme ra to většinu Čechů, at' v městě, neb na farmách, že se nemusí za ně stydět. Jsou učení, rozumní, a zrovna řeknu, že můžeme na ně být pyšní, že dovedou mnoho, co by ani Američani nedovedli. A tak skrze toho chudého měli bychom si nechat dát všechno lbit? To by tak bylo! Ona dopisovatelka to tedy vyslechla se sklípenou hlavou a zubama zat'atými a jazykem za nimi? To asi si z ní tak málo dělali, neb by si to žádný neodvážil říci a hanu vrhat na rodné bratry a sestry, před někým, vošto by měl v ucitivosti. A přece to vyslechla mlčky! To teď vy muži aspoň nemůžete říci, že my ženy nedovedeme držet jazyk za zuby. Aspoň paní Špalíková to dokázala. Já se přitím bez mučení, že já bych to nedovedla a třeba je nás takových více. Což pak nejsou Američané některých hrdí než Češi? Já vím aspoň jednu věc, že za každého jednoho Čecha, který nedostane

V úctě F. O.

Následující dopis zaslán nám byl k uveřejnění panem V. Chládkem z Dunlap, Neb. Obdržel jej od bratra svého Prokopa, vojína z osmého pluku pravidelné jizdy:

Camp Wheeler, Huntsville, Ala., 20. října. Milý Bratře! Musím ti také psáti, jak se nám zde vede v našem táboře. Jsem dosud zdrav, ač je jich velmi málo, kteří by si na něco nestěžovali. Někteří jsou slabí jako mouchy. Jak tu dlouho budeme, nevím, možná že celou zimu a také třeba jenom týden. Počasí je zde obstojné, ale dnes prší a je dosti chladno. Někteří stany jsou vytápěny. Já mám dobře, koupil jsem si za 50 centů plátěnou postel, tak že jsem pěkně v suchu. Na zemi je bláto a někteří musejí ležet jenom na jedné dece a druhou se přikrývají. Já jich mám pět. Nyní jsem v kuchyni a tu daf se mi lépe, než jinde. Jím co chci a nemusím mnoho pracovati. Cvičime se dvakrát denně všichni a tu, kam oko dohlédne, všude vidět lze vojáky. Já se také cvičím, ale okolo koutlíku. Přítští týden musí však na "exercitru" každý mimo jednoho kuchaře a strážce. Stravu máme bojnou a dobrou, tak že nikdo si nemůže nařikat. Na příklad dnes večeř jsme měli kávu, biskeity, sýr, suchary, hovězí s omáčkou, sladké brambory, v poledne bylo hovězí pečené, brambory, polívka, čerstvé zelí, káva, chléb a suchary, kterýchž může si každý vzít co chce a vojáci mají je rádi. Suchary máme zde mnohem měkčí, nežli v posádce. Hovězí maso dostáváme každý den čerstvé z Omahy, ale je velmi dobré. Co se týče krajiny, ta je, dle toho, co mi dědeček psal, asi jako v Oregonu. Hory, porostlé hustým lesem od úpatí až k vrcholku. Všeobecně ovoce divokého je zde hojnost. Půda je červená jako hruška, jilovitá a čert aby ji vzal, když namckne nelze z ní nohy vytáhnout. To v Oregonu není a také nejsou tam ty veliké planě, táže a plao černochů. Zde, at' jde člověk, kam chce, všude jen plao černochů. Z plodin pěstuje se nejvíce bavlna, kukulice a sladké brambory, které prodávají se po 45 centech buš, kdežto obyčejné stojí 90 centů. Není to nic překvapujícího vidět zde stonky kukulicové 14—15—16 stop vysoké. Vypadá to podivně, když černoch má domek v poli a kukulice je až nad střechem. Prozatím musím přestat. Máte se všichni dobře a brzy pište. Se srdečným pozdravem na všechny známé zůstávám Váš Prokop Chládek, 8 Cavalry, Troop G, Huntsville, Ala.

OMAHA, Neb., 25. října, 1898. Čtená redakce Pokroku Západu! Ve ctěném listu Vašem ze dne 21. t. m. četl jsem v pátém sloupci redakční strany následující řádky: "Nežli který český volič v den volby udělá křizek při demokratickém neb populistickém lístku státním, necht' si dobře rozváží co dělá. Navrženec pro gubernérství na společné tiketě populistické, Poynter, jakož i navrženec pro náměstnictví, Gilbert, jsou oba zároveň kandidáty pro

v obchodě na úvěr, je deset Američanů, jimž se nepočká ani cent! Proč to? Protože ten Čech je poctivý a žije za své peníze, za svůj výdělek, tak dobře, aneb tak špatně, jak může. Ale ti Američani, ti chtějí žít vždy a všichni dobře, a dělat pány, at' si na to vydělají aneb ne a když nemohou žít na své peníze, žijí na cigě. A to je snad chvalitebné? Pak dále paní dopisovatelka napomíná, abychom se přispůsobili zvykům Američanů. Ono se lehce řekne to neb ono, ale třeba to nejde vždy vykonat. My Čechové skoro bez výminky máme to tak již v krvi, že jsme šetrnými a každý hledí, aby se něčeho dodělal. Ale americké ženy jen když každá má co si myslí, at' při tom muž pokračuje aneb ne, at' se živí poctivě aneb ne, at' dělá dluhy, které nehodlá zaplatit, aneb ne. Oni nežijí pro budoucnost, nýbrž jen pro přítomnost a dovolím si tvrditi, že takových jest mnohem více mezi Američany, než je těch, kteří předtím ostudu mezi Čechy. Já kdybych bývala na místě paní Špalíkové, byla bych dojistá téměř naufoukaným Američanům pověděla do pravdy a byla bych poukázala na ty dobré vlastnosti našeho lidu a myslím, že bych je byla přesvědčila, že nám Američané nemají co vyčítat. To by byla vykonala svou povinnost.

V úctě F. O.

Následující dopis zaslán nám byl k uveřejnění panem V. Chládkem z Dunlap, Neb. Obdržel jej od bratra svého Prokopa, vojína z osmého pluku pravidelné jizdy:

Camp Wheeler, Huntsville, Ala., 20. října. Milý Bratře! Musím ti také psáti, jak se nám zde vede v našem táboře. Jsem dosud zdrav, ač je jich velmi málo, kteří by si na něco nestěžovali. Někteří jsou slabí jako mouchy. Jak tu dlouho budeme, nevím, možná že celou zimu a také třeba jenom týden. Počasí je zde obstojné, ale dnes prší a je dosti chladno. Někteří stany jsou vytápěny. Já mám dobře, koupil jsem si za 50 centů plátěnou postel, tak že jsem pěkně v suchu. Na zemi je bláto a někteří musejí ležet jenom na jedné dece a druhou se přikrývají. Já jich mám pět. Nyní jsem v kuchyni a tu daf se mi lépe, než jinde. Jím co chci a nemusím mnoho pracovati. Cvičime se dvakrát denně všichni a tu, kam oko dohlédne, všude vidět lze vojáky. Já se také cvičím, ale okolo koutlíku. Přítští týden musí však na "exercitru" každý mimo jednoho kuchaře a strážce. Stravu máme bojnou a dobrou, tak že nikdo si nemůže nařikat. Na příklad dnes večeř jsme měli kávu, biskeity, sýr, suchary, hovězí s omáčkou, sladké brambory, v poledne bylo hovězí pečené, brambory, polívka, čerstvé zelí, káva, chléb a suchary, kterýchž může si každý vzít co chce a vojáci mají je rádi. Suchary máme zde mnohem měkčí, nežli v posádce. Hovězí maso dostáváme každý den čerstvé z Omahy, ale je velmi dobré. Co se týče krajiny, ta je, dle toho, co mi dědeček psal, asi jako v Oregonu. Hory, porostlé hustým lesem od úpatí až k vrcholku. Všeobecně ovoce divokého je zde hojnost. Půda je červená jako hruška, jilovitá a čert aby ji vzal, když namckne nelze z ní nohy vytáhnout. To v Oregonu není a také nejsou tam ty veliké planě, táže a plao černochů. Zde, at' jde člověk, kam chce, všude jen plao černochů. Z plodin pěstuje se nejvíce bavlna, kukulice a sladké brambory, které prodávají se po 45 centech buš, kdežto obyčejné stojí 90 centů. Není to nic překvapujícího vidět zde stonky kukulicové 14—15—16 stop vysoké. Vypadá to podivně, když černoch má domek v poli a kukulice je až nad střechem. Prozatím musím přestat. Máte se všichni dobře a brzy pište. Se srdečným pozdravem na všechny známé zůstávám Váš Prokop Chládek, 8 Cavalry, Troop G, Huntsville, Ala.

OMAHA, Neb., 25. října, 1898. Čtená redakce Pokroku Západu! Ve ctěném listu Vašem ze dne 21. t. m. četl jsem v pátém sloupci redakční strany následující řádky: "Nežli který český volič v den volby udělá křizek při demokratickém neb populistickém lístku státním, necht' si dobře rozváží co dělá. Navrženec pro gubernérství na společné tiketě populistické, Poynter, jakož i navrženec pro náměstnictví, Gilbert, jsou oba zároveň kandidáty pro

tytéž úřady strany prohibiční. Chce který český volič vědomě hlasovati pro navrženec strany prohibiční a tím schvalovati prohibiční zásadu? Zda-li ano, pak věru jest stát náš znalým k tomu, aby naň prohibice uvalena byla. Kdo již chce hlasovati populistickou státní tjketu, necht' si hlasuje proti věhlasnému krajanovi, panu Čechku Durasovi, necht' si hlasuje pro jeho odpůrce spiritualistu Portera, necht' si hlasuje pro auditora Cornella, o němž samy populistické časopisy psaly a píší, že je pouhým nástrojem korporací a na útraty státní dělal si výlety do míst lázeňských, ale at' aspoň nehlasuje pro prohibičáky Poyntera a Gilberta! To at' ponechá prohibičníkům." — Přiznám se upřímně, že obsah několika těch řádek velice mne rozrušil; později seznal jsem, že podobně stalo se i jiným krajanům. Tážete se snad proč? Vysvětlím ihned. Zdá se, že pisatel oněch řádek v obavě, aby krajané o přístích volbách státních nevolili pro úředníky nehodné, raději obětovati chce v náhradu navrženec republikánského, vznešého krajana Čecha Durase. Znažee z zkušenosti těžký onen zápas, jež by občanům nebraským podniknouti proti znebraským choutkám zarpulých prohibičáků, kteří spíí nad vítězstvím občanů iowských, kansaských a dakotských, již již vztahovali ostré drápy své po státu Nebrasce, domnívá se asi pisatel, že odevzdáním hlasů svých pro stoupence strany prohibiční zradili by voličové čeští přesvědčení své, jaké v oné době nebezpečí projevilí jednohlasným prohlášením se pro osobní svobodu. Tot' asi jest dle náhledu mého hlavní a snad i jediný důvod, proč klade krajané důrazně na srdce, aby nehlasovali pro navrženec popokratikčské Poyntera a Gilberta, kteříž jsou zároveň a zajisté ne bez závažné přčiny též navrženec strany prohibiční. V tomto do jisté míry se s pisatelem shodují, ač doznati musím, že více důvěřuji v politickou vyspělost krajanů svých. Tak jako všichni čeští republikáni hlasovali pro demokratického guvernéra Boyda, jen aby jistější hydře-prohibici vaz zlomili, i letos mnoho, jestli ne velká většina, krajanů hlásících se pod prapor strany demokratické a populistické nebude voliti ony dva stoupence strany prohibiční, pamětlivi jsouce, že nebezpečno jest pomáhati prohibici na nohy. Rozhodně však neshodují se s pisatelem, aby krajané učinili tak, třeba v náhradu i hlasovali proti Čechu Čechku Durasovi. Bylot by to pro ně vysvěděním mravní chudoby. Málo jest věru případů v dějinách Čechů amerických, aby krajan uznán byl stranou politickou za hodna navrženou býti pro některý vyšší úřad státní. V roku 1890 jmenovala demokratická strana ve státu Wisconsin slovného krajana Karla Jonáše za čekance pro úřad místo-governéra. Schopnost, poctivost i zásluhy jeho zajistily mu zvolení. Nebylo tehdy ni jediného snad Čecha ve Spojených Státech, kterýž by se byl neradoval z jeho zvolení. Vždyť demokraté i republikáné stejně cítili, že zvolením krajana pro úřad tak vysoký dostalo se spravedlivého i čestného uznání lidu českému, o jehož pokročilosti a vzdělání cizí národnosti nesměly a bohužel až dosud nesmyslně právé nejpřiznávají, ač od toho času již několika krátě o jiném byly přesvědčeny. Letos strana republikánská ve státu Nebraska nominovala pro úřad státního tajemníka krajana Čecha Durasa. Jest to prvý Čech, jemuž dostalo se podobného uznání ve státu našem, ačkoliv více než devět tisíc voličů českých se zde nalézá. Pan Duras osvědčil již několikrátě schopnost svou i poctivost v zastávání různých úřadů a proto navrženec pro úřad velice důležitý, kterýž vyžaduje k zdárnému řízení muže nanejvýš schopného a v každém ohledu spolehlivého. Že pan Duras jest mužem takovým, to dosvědčiti musí i političtí odpůrci jeho. Proč by tedy neměl zvolen býti? Vždyť jest přece svatou povinností každého řádného občana, aby volil do úřadů jen muže schopné a poctivé. A pak, bylo by radno i spravedlivo poraziti Durasa, jen, aby poražení byli též Poynter a Gilbert? A konečně snad Čechové sami měli by porážku jeho přivoditi? To nikterak nechápu a chápat nechci! Kdo jen poněkud vímá si záležitosti politických, ten ví, že zvolení pana Čecha Durase spočívá téměř výhradně v ru-

V úctě F. O.

Následující dopis zaslán nám byl k uveřejnění panem V. Chládkem z Dunlap, Neb. Obdržel jej od bratra svého Prokopa, vojína z osmého pluku pravidelné jizdy:

Camp Wheeler, Huntsville, Ala., 20. října. Milý Bratře! Musím ti také psáti, jak se nám zde vede v našem táboře. Jsem dosud zdrav, ač je jich velmi málo, kteří by si na něco nestěžovali. Někteří jsou slabí jako mouchy. Jak tu dlouho budeme, nevím, možná že celou zimu a také třeba jenom týden. Počasí je zde obstojné, ale dnes prší a je dosti chladno. Někteří stany jsou vytápěny. Já mám dobře, koupil jsem si za 50 centů plátěnou postel, tak že jsem pěkně v suchu. Na zemi je bláto a někteří musejí ležet jenom na jedné dece a druhou se přikrývají. Já jich mám pět. Nyní jsem v kuchyni a tu daf se mi lépe, než jinde. Jím co chci a nemusím mnoho pracovati. Cvičime se dvakrát denně všichni a tu, kam oko dohlédne, všude vidět lze vojáky. Já se také cvičím, ale okolo koutlíku. Přítští týden musí však na "exercitru" každý mimo jednoho kuchaře a strážce. Stravu máme bojnou a dobrou, tak že nikdo si nemůže nařikat. Na příklad dnes večeř jsme měli kávu, biskeity, sýr, suchary, hovězí s omáčkou, sladké brambory, v poledne bylo hovězí pečené, brambory, polívka, čerstvé zelí, káva, chléb a suchary, kterýchž může si každý vzít co chce a vojáci mají je rádi. Suchary máme zde mnohem měkčí, nežli v posádce. Hovězí maso dostáváme každý den čerstvé z Omahy, ale je velmi dobré. Co se týče krajiny, ta je, dle toho, co mi dědeček psal, asi jako v Oregonu. Hory, porostlé hustým lesem od úpatí až k vrcholku. Všeobecně ovoce divokého je zde hojnost. Půda je červená jako hruška, jilovitá a čert aby ji vzal, když namckne nelze z ní nohy vytáhnout. To v Oregonu není a také nejsou tam ty veliké planě, táže a plao černochů. Zde, at' jde člověk, kam chce, všude jen plao černochů. Z plodin pěstuje se nejvíce bavlna, kukulice a sladké brambory, které prodávají se po 45 centech buš, kdežto obyčejné stojí 90 centů. Není to nic překvapujícího vidět zde stonky kukulicové 14—15—16 stop vysoké. Vypadá to podivně, když černoch má domek v poli a kukulice je až nad střechem. Prozatím musím přestat. Máte se všichni dobře a brzy pište. Se srdečným pozdravem na všechny známé zůstávám Váš Prokop Chládek, 8 Cavalry, Troop G, Huntsville, Ala.

OMAHA, Neb., 25. října, 1898. Čtená redakce Pokroku Západu! Ve ctěném listu Vašem ze dne 21. t. m. četl jsem v pátém sloupci redakční strany následující řádky: "Nežli který český volič v den volby udělá křizek při demokratickém neb populistickém lístku státním, necht' si dobře rozváží co dělá. Navrženec pro gubernérství na společné tiketě populistické, Poynter, jakož i navrženec pro náměstnictví, Gilbert, jsou oba zároveň kandidáty pro

kou voličů českých. Obdrželi-li hlasy všech Čechů nebraských, bude zvolen. Porážka jeho pak by znamenala, že Čechové nebrásit v hříšné zaslepenosti stranické zapoměli na národní čest a hrdost' svou, že nestojí o spravedlivé uznání politické vyspělosti své a dobrovolně i vědomě přiznávají se k ponižujícímu místu, jaké vykázaly jim nespravedlivé národnosti jiné. Já ale doufám pevně, že se tak nestane. Čechové nebrásiti náležitě mezi nejvzdělanější občany americké a jak nedávno o "českém dni" dokázali, hrdí jsou i na svou národnost! Oni nedopustí zajisté, aby se jim někdy vyčítati mohlo: "Na hanbu Čechů Čechové Čecha porazili!" Tolik však jisto jest, že co učiní spolukrajané naši ze strany demokratické a populistické pro republikána Durasa, totéž učiní i republikáné v případě, že jedna nebo druhá strana potčila by Čecha někdy svou důvěrou. Na konec dovoluji si pak tvrditi: Zasadí li se všichni voličové čeští ve státě našem o zvolení Čecha Durase, pak tento zajisté zasedne v kapitolu státním a spravovati bude úřad svůj ku prospěchu občanů nebraských a ku cti Čechů amerických! —1.

Pozn. red.: — Pan pisatel patrně vyčetl něco jiného z oněch řádků než co do nich bylo vloženo. Máme za to, že sotva kdo mohl vyčísti z nich, že bychom radili ku obětování našeho českého kandidáta, na jehož zvolení nám přece nejvíce záleží a doufáme, že každý postřehl tolik, že krátký smysl oněch řádek byl tento: "Kdo jest již tak zarytým populistou, aneb demokratem, že nemůže dát hlasu svého ani pro krajana Durasa, at' aspoň nedává hlasů svých prohibičákům!"

Miláři a staří, bohatí i chudí, všichni se abodují, že rodným lék, Dra Petra Hoboka, jest lékem nezbytným a nejúčinnějším. Pan J. Zahoman z Tattville, Tenn., píše dne 28. září 1898, následovně: "V listopadu 1894, moje dítě onemocnělo na vodnotelnost. Dlouh čast jejího těla a nohy otekly tak, že nebyla s to státi ani choditi a vzdor tomu, že byla ženoou tak silnou a statnou, musela ulehnoti. Objednal jsem bedničku Hoboka na zkoušku a na jej užívání šesti láhvi velmi pozoruhodná změna v jejím stavu nastala. Bylo s podivem popatřiti, jak se užíváním léku započala, takže jsem musel každou chvíli postelni přelito měnit. Netrvalo to dlouho, že se na dobro zotavila a teď může jako dříve po celý den pracovati. Podivuhodné toto vyléčení jest tím pamětihodnější proto, že ona jest nyní v 72. roku věku svého. Mělo by býti po ruce v každé domácnosti."

Pan A. KRETSCHMER
RANBOJKA
a vyrábětelka české kožené a bylinné masit (šaty) druhy k výrobní každé riny a boletní na tělo.
Obydlí: 1940 jímá 16. ul.
Velká krabčička (6 unci) této výše uvedené masit stojí 50 ct. Na vevok usmějají se nejmenší dvě krabčičky za \$1.10 postou.

POZEMKY
.. ČESKÉ OSADY
.. ve Willow River, ..
Minnesota,
stoupají každým dnem v ceně.

Přijďte se podívat nyní a posuďte tu bohatou sklizeň pšenice, jež právě se mlátí. Sype 30 až 40 bušů po akru. Přes šedesáté rodnin si až posud vybrali pozemky zde. Každý zajisté má nyní tu jedinou a nejlepší příležitost pojititi si dobrý domov.
Pozemky od 3 do \$6.00 akr.
Pamatujte, stojí to pouze 200 hotoví a 500 ročně při 6 proc. úroku k zakoupení 90 akr pozemků po \$5 akr.
Pozemky chátneme vám zdarma.
Přete o mapy a cirkuláře.
JAMES KLIZÁK,
český vyhledávací jednotel
205 Globe Bldg., St. Paul, Minn.
aob se:
HOWELL CLARK,
Lead Commissioner St. P. & D. R. R.
ST. PAUL, MINN.